

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Gheorghe Sobieski-Camerzan,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Sobieski-Camerzan împotriva Ministerului Justiției cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru

(Dosarul nr. 2ra-383/25

NR. PIGD 2-23110211-01-2ra-02122025)

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. M. Alexei,
Curtea de Apel Centru, jud. R. Pulbere, A. Malîi, R. Pascari

8 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Gheorghe Sobieski-Camerzan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 iulie 2023, Gheorghe Sobieski-Camerzan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, prin care a solicitat constatarea încălcării termenului legal și rezonabil la judecarea cererii, obligarea statului să-i achite prejudiciul material în mărime de 444.000 lei și prejudiciului moral în mărime de 244.000 lei, în total suma de 688.000 lei.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că încă la 24 noiembrie 2022 a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Centru o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 14 aprilie 2009.

3. Astfel, deși la 29 noiembrie, Judecătoria Chișinău, sediul Centru a pronunțat o încheiere prin care s-a acceptat în procedură contencioasă cererea respectivă, examinarea ei în fond se tergiversează intenționat din motive necunoscute.

4. Prin aceasta, i se încălcă dreptul la examinarea în termen de cel mult 3 luni de zile a cauzei, stipulat în art. 4 al Legii nr. 87/2011.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea din 18 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Sobieski-Camerzan împotriva Ministerului Justiției cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 31 octombrie 2023, Gheorghe Sobieski-Camerzan, a declarat apel.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel declarată de Sobieski-Camerzan Gheorghe și s-a menținut hotărârea din 18 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

8. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, apelul este neîntemeiat, iar hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată. Colegiul a constatat că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a apreciat complet și obiectiv probele administrate.

9. Instanța de apel a menționat că, potrivit Legii nr. 87/2011, repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil sau la executarea hotărârii într-un termen rezonabil se acordă doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv reclamantului. De asemenea, mărimea reparației se stabilește în funcție de circumstanțele cauzei, complexitatea acesteia, comportamentul reclamantului, conduita instanței și a autorităților relevante, durata încălcării și importanța procesului pentru reclamant.

10. Colegiul a subliniat că termenul de 3 luni prevăzut de art. 4 din Legea nr. 87/2011 reprezintă un termen procedural stabilit pentru examinarea cererii privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil, însă acesta nu constituie, prin sine însuși, un criteriu automat de constatare a încălcării termenului rezonabil în sensul art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

11. Instanța de apel a reținut că apelantul a interpretat eronat dispozițiile legale, confundând termenul procedural de examinare a cauzelor întemeiate pe Legea nr. 87/2011 cu noțiunea autonomă de „termen rezonabil”, care se apreciază în concret, în funcție de complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului, conduita autorităților competente și miza litigiului pentru persoana interesată.

12. Referitor la circumstanțele concrete ale cauzei, Colegiul a constatat că durata examinării a fost determinată de neprezentarea reclamantului la ședințele de judecată, soluționarea cererii privind încetarea procesului, examinarea recursului cu restituirea cauzei la rejudicare, ridicarea excepției de tardivitate, precum și de împrejurări obiective, cum ar fi concediul judecătorului. Aceste circumstanțe au justificat depășirea termenului legal, fără a atrage constatarea încălcării termenului rezonabil.

13. Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că durata procesului nu s-a prelungit excesiv din culpa autorităților, iar partea interesată a contribuit la tergiversarea examinării cauzei. În consecință, nu au existat premise pentru a reține că instanțele naționale ar fi tergiversat nejustificat examinarea cauzei intentate de Gheorghe Sobieski-Camerzan împotriva Ministerului Justiției.

14. Totodată, Colegiul a reținut că, în lipsa constatării încălcării dreptului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil, nu poate fi acordată repararea prejudiciului material și moral, aceste pretenții având caracter subsecvent.

15. În plus, instanța de apel a menționat că Legea nr. 87/2011 nu prevede posibilitatea formulării unei cereri privind constatarea încălcării dreptului la

examinarea într-un termen rezonabil a unei acțiuni care are, la rândul său, ca obiect constatarea încălcării termenului rezonabil de executare a unei hotărâri judecătorești, această procedură având caracter special și limitativ.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

16. La 17 iunie 2025, prin intermediul poștei (f.d.108), Gheorghe Sobieski-Camerzan a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea acestuia și casarea hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

17. În motivarea recursului, a invocat că instanțele ierarhic inferioare ar fi pronunțat acte judecătorești nemotivate și ilegale, prin eroare gravă și intenționat, cu scopul de a-i îngădi dreptul la un proces echitabil și la un recurs efectiv.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

18. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

19. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

20. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

21. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care

Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

22. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

23. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

24. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul reține că la dosar nu se regăsește dovada legală de recepționare de către recurent a deciziei din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru, fiind anexată doar scrisoarea de expediere a acesteia din 12 noiembrie 2025. Astfel, în lipsa unei date certe de comunicare a deciziei integrale, recursul se consideră ca fiind declarant în termen.

25. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat.

26. Completul reține că recursul este o cale extraordinară de atac și nu constituie o nouă examinare a fondului cauzei. Prin urmare, în procedura de admisibilitate, instanța de recurs nu rejudecă litigiul, nu substituie aprecierea probelor dată de instanțele ierarhic inferioare și nu verifică din nou toate circumstanțele cauzei, ci stabilește dacă motivele invocate se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

27. Analizând cererea de recurs, Completul constată că recurentul invocă, în esență, dezacordul cu soluțiile instanțelor de fond și de apel, susținând că acestea ar fi pronunțat hotărâri nemotivate și ilegale, prin eroare gravă și intenționat, cu încălcarea dreptului său la un proces echitabil și la un recurs efectiv.

28. Completul constată că aceste critici au un caracter general și declarativ, fără a demonstra existența vreunui dintre temeiurile de admisibilitate prevăzute de art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Simpla calificare a hotărârilor drept ilegale, nemotivate sau pronunțate prin eroare gravă nu este suficientă pentru admiterea recursului spre examinare în fond.

29. Instanțele ierarhic inferioare au examinat pretențiile reclamantului prin prisma Legii nr. 87/2011 și au reținut că termenul legal de 3 luni prevăzut pentru

examinarea unei asemenea cereri nu echivalează, prin sine însuși, cu noțiunea autonomă de „termen rezonabil” în sensul art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

30. Completul reține că instanța de apel a explicat în mod motivat că termenul rezonabil nu se apreciază matematic, prin raportare exclusivă la un număr fix de zile, ci în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei, inclusiv complexitatea cauzei, comportamentul părților, conduita instanței și miza litigiului pentru persoana interesată.

31. În acest sens, instanța de apel a reținut că durata examinării cauzei a fost determinată de circumstanțe procesuale concrete, inclusiv soluționarea cererii privind încetarea procesului, examinarea recursului cu restituirea cauzei la rejudecare, ridicarea excepției de tardivitate, neprezentarea părților la ședința de judecată și perioada concediului judecătorului.

32. Prin urmare, concluzia instanței de apel potrivit căreia depășirea termenului legal nu poate fi imputată exclusiv instanței și nu atrage automat constatarea încălcării termenului rezonabil este una motivată și întemeiată pe criteriile aplicabile în materia Legii nr. 87/2011.

33. Argumentele recurentului privind încălcarea art. 6, 13, 14 și 17 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu relevă, prin ele însele, o problemă de legalitate care să impună examinarea recursului în fond. Recurentul nu indică în ce mod interpretarea legii din decizia contestată ar fi contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nici nu justifică necesitatea schimbării sau consolidării jurisprudenței.

34. De asemenea, cererea de recurs nu demonstrează că decizia instanței de apel ar fi arbitrară ori că s-ar baza în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Criticile formulate se limitează la dezacordul recurentului cu soluția adoptată și la reiterarea poziției sale privind existența unei preținse tergiversări a examinării cauzei.

35. Completul constată că instanța de apel a răspuns argumentelor esențiale invocate, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe și a motivat soluția de respingere a apelului. Faptul că recurentul nu este de acord cu raționamentul instanței nu echivalează cu lipsa motivării hotărârii și nu justifică admisibilitatea recursului.

36. În aceste condiții, Completul constată că recursul declarat de Gheorghe Sobieski-Camerzan nu ridică o problemă de legalitate care să necesite examinarea sa în fond, iar motivele invocate nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă.

37. Prin urmare, recursul declarat de Gheorghe Sobieski-Camerzan este vădit neîntemeiat.

38. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de Gheorghe Sobieski-Camerzan împotriva deciziei din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Munteanu